

Medlem fra Sæby (Vilhelm Lassen) for hans Udtalelse angaaende denne Sag, men skal dog bemærke, at Spørgsmaalet om, hvor mange Nødstilfælde der er, er det ganske umuligt for os at vide noget om. Naar det ærede Medlem udtalte, at Arbejdet paa denne Aarstid ikke er rigeligt, og at det Arbejde, der er, kun hører til det daarligst betalte, vil jeg gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at der maaske er Nød i Forvejen, ikke gør den Nød, der skabes ved Indkaldelserne, mindre, men tværtimod gør det endnu mere heldigt, at der træffes Foranstaltninger til at imødegaa den.

Det ærede Medlem, som nys talte, nævnte, at jeg havde fremsat Tanken om, at man skulde kunne løse Spørgsmaalet uden Udvalgsbehandling, og han mente, at vort Forslags Fremsættelse maaske netop kunde gøre Udvalgsbehandling nødvendig. Det ærede Medlem udtalte, at jo flere Forslag man har, jo flere Meninger, der fremsættes, desto nødvendigere er en Udvalgsbehandling. Men det ærede Medlem har da vel ikke tænkt sig den Mulighed, at man, naar der kun var et Forslag, som Medlemmerne ikke fandt sig fyldestgjorte ved, og der var forskellige Meninger om denne Sag, skulde holde disse Meninger tilbage, fordi der kun var et Forslag. Jeg skal naturligvis ikke lægge den Tanke, at henvise Sagen til et Udvalg, nogen som helst Sten i Vejen. Det turde heller ikke nytte noget. Men jeg vil haabe, at det netop maa blive en hurtig Udvalgsbehandling. Der er allerede gaaet 2½ Uge, siden Indkaldelsen fandt Sted, og en Sag kan jo, naar det endelig skal være, og man føler Nødvendigheden af det, bringes hurtigt igennem. Jeg skal f. Eks. minde om, hvorledes Landstinget i sin Tid, den sidste Dag i Samlingen, holdt 3 Møder paa en Dag, og derved gennemførte et meget betydeligt og meget omfattende Forslag. Jeg haaber da, at disse Forslag maa blive Genstand for en lignende hurtig Udvalgsbehandling.

Til den højtærede Minister vil jeg tillade mig at bemærke, at vi ikke have fundet det nødvendigt at gøre vort Forslag mere omfattende, selv om vi selvfølgelig ere klare over, at det ikke indeholder disse Bestemmelser om Dokumentation, som den højtærede Minister omtalte. I det op-

rindelige Udkast — kan jeg godt nævne fandtes saadanne Bestemmelser. Men det er jo saare almindeligt, navnlig i disse Tider, at en Minister ved Cirkulære til de paagældende giver de fornødne Vejledninger med Hensyn til Dokumentation, f. Eks. om, at den understøttedes Kvittering vedlægges Begæringen om Tilskuddet fra Staten, og man kan gaa mange andre Veje. Men det behøver der ikke at staa noget om i Lovforslaget. Det er en ren Departementssag, som Ministeriet kan afgøre ganske uafhængig af, hvorvidt der staaar noget derom i Lovforslaget.

Med Hensyn til § 3, hvori der staaar, at denne Lov finder Anvendelse ved enhver ekstraordinær Indkaldelse i 1904, vil jeg gøre opmærksom paa, at Lovforslaget er tænkt som midlertidigt, og at vi, naar vi komme hen paa næste Samling og nærme os Aaret 1904's Afslutning, altid kunne overveje Sagen videre, for saa vidt der er noget i Vejen, og for saa vidt der endnu skulde være indkaldte. Vort Lovforslag skulde føre til en midlertidig Lov, strækkende sig over 1904 og altsaa begyndende med den Dag, da de første ekstraordinære Indkaldelser fandt Sted. Naar vi have ment, at det var rigtigt, at der kunde gives Understøttelse til Personer, der helt eller delvist bleve forsørgede af indkaldte, have vi ikke villet udelukke det Tilfælde, hvor f. Eks. en indkaldt forsørger sin Moder og den Slags Tilfælde, som jævnlig forekomme, og som vi have ment ogsaa maatte komme ind under Lovens Ramme. Den Omstændighed, at der blev to parallelt løbende Love med Hensyn til de fri Fattiggasser, forekommer mig ikke at have nogen Betydning, thi det Tilskud, der skal gives ordinært til Kasserne, gives for at bøde paa andre Forhold end dem, der ere skabte ved Indkaldelser. Det kan meget godt gaa ved Siden af Loven om ekstraordinært Tilskud. For øvrigt skal jeg bemærke, at vort Forslag kan vistnok med Held samarbejdes med Lovforslaget om Tilskud til „de fattiges Kasser“ saaledes, at det Tilskud, som gives under dette bestemte Forhold, medfører højere Statstilskud. Jeg antager, at man fra mange Sider her i Salen sætter Pris paa, at Forslaget om et ekstraordinært Tilskud til „de fattiges Kasser“ gennem-